

Soru-Cevap

Küfür veya Şirkten Kaçınıp Nasıl Müslüman Olarak Ölebilirim

İslam Zidan'a

Soru:

Esselamu Aleykum ve Rahmetullah ve Berekâtuh.

Küfür ve şirkten kaçınıp nasıl Müslüman olarak ölebilirim? Çünkü ben ameli boşa gidenlerden olmak istemiyorum... Küfür sadece fiil mi yoksa söz mü ya da akide midir???

Cevaplamanızı rica ediyorum. Allah sizi mübarek kılsın.

Cevap:

Ve Aleykumselam ve Rahmetullahi ve Berekâtuh.

Sorunuz iki kısımdan oluşmaktadır:

Birincisi: Kişi, şirk veya küfürden kaçınıp nasıl Müslüman olarak ölebilir...

İkincisi: Küfür, fiil midir, söz müdür yoksa akide midir...

Cevaba, sorunuzun ikinci kısmından başlayacağım. Çünkü sorunun birinci kısmının cevabı ona dayalıdır...

• Sorunun ikinci kısmının cevabı:

Akide ve iman, aynı anlamdadır ki bu da vakıya mutabık delile dayalı kesin tasdiktir ve iman mahalli kalptir. Dolayısıyla iman, mücerret tasdik değil kesin tasdik olması gerektiği gibi vakıya mutabık ve delile dayalı olmalıdır ki kalplerin derinliklerine yerleşmiş olsun. İşte o zaman kişi mümin olur... Aynı şekilde küfrün de mahalli kalptir. Çünkü o da tasdikle ilgilidir ve tasdik mahalli de kalptir... Subhanehu şöyle buyurmuştur:

“**Bedeviler iman ettik dediler.**” قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ

De ki: Siz iman etmediniz, ama “boyun eğdik” deyin. Henüz iman kalplerinize yerleşmedi.” [Hucurat-14] Çünkü iman, kalplerinin derinliklerine yerleşmemiştir demektir...

“**Fakat Allah size imanı sevdirmiş ve onu sizin kalplerinizde süslemiştir. Küfrü, fısı ve isyanı da size çirkin göstermiştir. İşte doğru yolda olanlar bunlardır.**” [Hucurat-7]

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ “**Kim iman ettikten sonra Allah’ı inkâr ederse -kalbi iman ile dolu olduğu halde (inkâra) zorlanan başka- fakat kim kalbini kâfirliğe açarsa, işte Allah’ın gazabı bunlarıdır; onlar için büyük bir azap vardır.**” [Nahl-106]

Bu nedenle iman ve küfür, söz ve fiilin değil kalbin tasdik etmesi ve inanması yörüngesindedir. Çünkü söz ve fiil, uzuvların ve dilin fiillerinden olup bu ikisi kalp ile tasdikten başkadır... Ancak bu bağlamda bu iki hususun mülahaza edilmesi gerekir ki bunlar şunlardır:

1- Söz ve fiil, her ne kadar akide olmasalar da bu ikisi akideden doğabilir ve onu açığa çıkarabilir. Bu durumda söz ve fiil, akide hükmünü alır ve kişi, bunlardan dolayı kafir olabilir. Dolayısıyla Müslüman, şu dört durumda kâfir olur:

a- İtikat ile ilgili olan; İslam’ın dışındaki bir şeye iman etmesi gibi. Buna dair örnek; Kadıyanı’nın nübüvvetine iman eden kimse gibi Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem’den sonra insanlardan herhangi birinin nübüvvetine iman etmek.

b- Şüpheyile ilgili olan; bu, İslam’ın emirlerinden kesin olan bir şey hakkında şüphe duymak gibidir. Zira Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in nübüvveti hakkında şüphe duyan bir kimse, kafir olur. Böyledir, çünkü onun kalbinde artık Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in nübüvvetine kesin bir tasdik yoktur.

c- Akideden doğan sözle ilgili olan; Bir kişinin yaratıcı yoktur veya Kur’an’ı Kerim Allah’ın kelamı değildir demesi gibi. Zira her kim bunun gibi bir söz söylerse, itikadına delalet eden sözünden dolayı kafir olur. Ancak bu durumda sözün, teville (yorum) hamledilmemesi, aksine sözdeki küfrün açık ve kesin olması şart koşulmuştur.

d- Akideden doğan fiille ilgili olan: Puta secde etmek veya Yahudilerin ve Hristiyanların namazını kılmak gibidir. Bu tür bir fiil, sahibinin akidesine delalet etmektedir. Ayrıca her kim puta secde eder veya Yahudilerin ve Hristiyanların namazını kılsa, bu fiilden dolayı kafir olur. Çünkü bu, İslam'a aykırı olan itikadına delalet etmektedir. Aynı şekilde bu durumda da fiilin tevile hamledilmesi doğru olmaz, aksine fiildeki küfür açık ve kesin olmalıdır.

Müslümanı kafir yapan dört durum işte bunlardır...İslam'ın dışındaki bir şeye inanmaya ve İslam'dan kesin olan bir şey hakkında şüphe etmeye gelince; bunların her ikisinin de kalbin amellerinden olduğu görülmektedir. Çünkü itikat ve şüphe, tasdikle ilgilidir... Ancak kalbin fiillerinden değil de bilakis uzuvların ve dilin fiilleri olması, fakat ikisinin de kalpteki imana delalet etmesinden dolayı kalp ameliyle ilgisinin olması bakımından söz ve fiile gelince; yukarıda belirtilen örneklerde geçtiği gibi bu ikisine de akide muamelesiyle muamele edilir... Şimdi geriye, küfür ve iman dairesinin dışında sahibinin akidesine delalet etmeyen söz ve fiiller kalmıştır. Örneğin herhangi birinin, İslam'ı ve akidesini ikrar etmesine rağmen günahlardan bir günah işlemesi gibi... Bu nedenle Müslümanların üzerinde yürüdükleri şey, bir Müslümanın işlemiş olduğu bir günahattan dolayı tekfir edilmemesidir. Ancak oruç tutmadığı halde orucun farz olduğunu inkâr eden kimse gibi inkâr etme durumu söz konusu olursa, bundan dolayı kafir olur. Ama oruç tutmadığı halde orucun farz olduğunu ikrar ediyorsa bu kişi kafir değil fasık olur. Çünkü kesinlik olursa tekfir edilir. Çünkü tekfir etmek, İslam'da büyük bir meseledir. Zira Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem, şöyle buyurmuştur: **إِذَا قَالَ الرَّجُلُ "لَا أُحِبُّهُ يَا كَافِرٌ فَقَدْ بَاءَ بِهِ أَحَدُهُمَا" Bir adam (din) kardeşine, ey kâfir derse, bu söz ikisinden birine döner.** [Buhari, Ebi Hureyra kanalıyla rivayet etmiştir.] Ahmed'in İbn Ömer'den olan rivayetinde, Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: **مَنْ كَفَرَ أَخَاهُ فَقَدْ بَاءَ بِهَا أَحَدُهُمَا "Her kim kardeşini tekfir ederse, bu söz ikisinden birine döner."**

2- Lügatte kesin tasdik, bağlayıcılığa delalet etmektedir. Bu da dilin kalp ile örtüşmesidir. Dolayısıyla kesin olarak tasdik edilen bir şey inkâr edilmez. Zira bir kişi, ben Allah'a iman ediyorum, O'nun bu kâinatın yaratıcısı olduğundan ve O'nun ortağı olmadığından kesinlikle eminim deyip ardından da Allah hata yapmıştır veya O'nun ortağı vardır ya da yaratıcı değildir diyemez ya da Subhanehu'nun kesin olarak farz kıldığı sabit olduğu halde kâinatın yaratıcısı Allah Subhanehu'nun farz kıldığı bir şeyi inkâr edemez. Tıpkı ben Allah'a iman ediyorum deyip de namazı, orucu veya dinden zaruri olarak bilinen herhangi bir emri inkâr eden kimse gibi... Şayet böyle olursa, kâfir olur. Çünkü Allah'ın kesin olarak sabit olan bir emrini yalanlamıştır.

Bu nedenle Allah ona lanet etsin İblis kâfir olmuştur. Çünkü o, Allah'ın kendisine Adem'e secde etme emrinin doğruluğunu inkâr etmiştir. Dolayısıyla Allah'ın varlığına iman etmesine rağmen ancak o, Subhanehu'nun emrinin doğruluğunu inkâr etmiştir. Zira Subhanehu şöyle buyurmuştur: **"Allah buyurdu: Ben sana emretmişken seni secde etmekten alıkoyan nedir? (İblis): Ben ondan daha üstünüm. Çünkü beni ateşten yarattın, onu çamurdan yarattın, dedi."** [Araf-12] Dolayısıyla Allah Subhanehu'nun kendisine secde etmesini emretmesinin yanlış olduğunu açıklamıştır... Zira Allah ona lanet etsin Şeytan, kendisinin Adem'e secde etmesinin değil, Adem'in kendisine secde etmesinin doğru olduğuna inanmaktadır. Böylece Allah ona lanet etsin, Allah'ın emrinin doğruluğunu inkâr etmiştir. Bu yüzden de mücrim kafirlerden olmuştur... Hakeza Musa Aleyhisselam'ın kendilerine getirdiği ayetlerin doğruluğuna kalpleriyle yakinen inandıkları halde ancak onları dilleriyle inkâr edenler ve ayetleri sihir olarak addedenler de kâfir olur. Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ "Kendileri de bunlara yakinen inandıkları halde, zulüm ve kibirlerinden ötürü onları inkâr ettiler. Bozguncuların sonunun nice olduğuna bir bak!"** [Neml-14]

Sonuç olarak:

Küfürde asıl olan söz ve fiil değil (İslam'dan başkasına) inanmaktır. Ancak söz veya fiil, akideden kaynaklanıyor ya da onda İslam'dan olan bir hususu kesin bir inkâr varsa, bu durumlarda söz ve fiil akidenin hükmünü alır ve Allah korusun bu ikisi küfürden sayılır.

• Sorunun ikinci kısmının cevabı:

Küfür ve şirkten kaçınıp nasıl Müslüman olarak ölebilirim cümlesine gelince; bu, iki temel hususa dayanmaktadır:

1- Akideyi alırken, Kur'an'ı Kerim'in ve tertemiz nebevi sünnetin açıkladığı doğru bir yaklaşım üzerinde yürümektir. Bunun en önemli özelliklerini aşağıdaki noktalarda özetleyebiliriz:

a- Akide, zan ile değil yakınî olarak alınmalıdır ki, talep edilene delalet eden deliller, subutu ve delaleti kati olan deliller olsun.

Subhanehu şöyle buyurmuştur: **إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمُوعْنَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيعَةَ الْأُنثَىٰ وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنَّ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا** “**Ahirete inanmayanlar, meleklerle dışilerin adlarını takıyorlar. Halbuki onların bu hususta hiç bilgileri yoktur. Sadece zanna uyuyorlar. Zan ise hiç şüphesiz hakikat bakımından bir şey ifade etmez.**” [Necm-27-28] Dolayısıyla zan, akidede yeterli değildir. Bilakis kesin ve yakınî olması gerekir.

b- Akide anlayışında, hislerin algıladığı hususlar hakkında akli delillere itimat etmek. Örneğin Allah'ın yaratıklarını düşünmek gibi. Ayrıca hislerin algılayamadığı gaybi hususlar hakkında vahyin getirmiş olduğu nakli delillere itimat etmek, sadece nâssta geçenlerin yanında durmak, yani İslam akidesi ve felsefesinin araştırmalarıyla karmaşık hale getirilmemelidir. Bilakis bunları alınması ve anlaşılması kolay ve basit bir şekilde olması gerektiği gibi aynı zamanda derin ve aydın bir şekilde olmalıdır. Tıpkı Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in ashabının alıp anladığı gibi:

• Kişi, yaratıkları düşünür, tedebbür eder ve onlara bakar. Böylece bunların bir yaratıcısının olduğunu idrak eder. Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ** “**(İnsanlar) devenin nasıl yaratıldığına, göğün nasıl yükseltildiğine, dağların nasıl dikildiğine, yeryüzünün nasıl yayıldığına bir bakmazlar mı?**” [Gâşiye-17-18-19-20] Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **أَمْ خَلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ** “**Acaba onlar herhangi bir yaratıcı olmadan mı yaratıldılar? Yoksa kendileri mi yaratıcıdır? Yoksa gökleri ve yeri onlar mı yarattılar? Hayır! Onlar bir türlü anlayıp inanmazlar.**” [Tur-35-36] Ve Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ** “**Kesin olarak inananlar için yeryüzünde ayetler vardır. Kendi nefislerinizde de öyle. Görmüyor musunuz?**” [Zariyat-20-21]

• Sonra Allah'ın kendisine kolaylaştırdığı kimseler için kolay olan Kur'an'ı Kerim'in ayetlerini tedebbür eder: **وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ** “**Andolsun biz Kur'an'ı, anlaşılıp öğüt alınması için kolaylaştırdık. O halde düşünüp öğüt alan yok mu?**” [Kamer-32] Kur'an'ı Kerim'de geçen hükümlere ve mugayyebatlara iman eder ve hislerin algılayamadığı mugayyebatları araştırmaya girmez, bilakis onlara vahyin getirdiği gibi iman eder. Ayrıca Allah'ın güzel isimlerine varit olduğu gibi iman eder ve Allah Subhanehu'nun zatını araştırmaya girmez: **لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ** “**Gözler O'nu göremez; halbuki O, gözleri görür. O, eşyayı pek iyi bilen, her şeyden haberdar olandır.**” [Enam-103] Ahiret günü, cennet, cehennem ve benzerleri gibi tüm gaybi olanlara iman eder ve bu hususta ekleme veya eksiltme olmaksızın Kur'an'ı Kerim'de ve Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'den sabit olan sünnette geçenlerle sınırlı kalır. Subhanehu şöyle buyurmuştur: **تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحيها إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ** “**(Rasulüm!) İşte bunlar sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Bundan önce onları ne sen biliyordun ne de kavmin. O halde sabret. Çünkü iyi sonuç (sabredip) sakınanlarındır.**” [Hud-49] Ve Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ** “**De ki: Göklerde ve yerde, Allah'tan başka kimse gaybi bilmez. Ve onlar ne zaman diriltileceklerini de bilmezler.**” [Neml-65]

2- Müslüman, Allah Subhanehu'ya olan niyetinde muhlis ve Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e sadık olmalı, Allahu Teala'nın kendisine doğru yolu göstereceğine tevekkül etmeli, sadece O'ndan ittika etmeli, zulüm ve günden uzak durmalı, ayaklarını hak üzere sabit kılması için Allah Subhanehu'ya dua etmeli ve Tirmizi'nin Sünen'inde Enes'ten şöyle dediğini rivayet ettiği hadiste geçtiği gibi iman etmelidir: Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem, çoğu zaman şöyle derdi: **يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ** “**Ey kalpleri evirip çeviren (Allah'ım) Benim kalbimi dinin üzere sabit kıl!**” Sonra şüphesiz Allah, Kendi izniyle sağlam bir sözle onun (kalbini) sabit kılacaktır. **يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ** “**Allah Teala sağlam sözle iman edenleri hem dünya hayatında hem de ahirette sapasağlam tutar. Zalimleri ise Allah saptırır. Allah dilediğini yapar.**” [İbrahim-27]

Dolayısıyla ne kadar ittika eder, ihlaslı olur ve tasdik ederse, şüphesiz Allah onun işini kolaylaştıracaktır. Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: فَأَمَّا مَنْ أَطَّقَى * وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى * فَسَنُيَسِّرُهُ * فَسَنُيَسِّرُهُ * فَسَنُيَسِّرُهُ * وَفَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى * إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَى * وَإِنَّ لَنَا لَلْإِسْرَى * وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ * وَاسْتَعْتَصَى * وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى * فَسَنُيَسِّرُهُ * فَسَنُيَسِّرُهُ * فَسَنُيَسِّرُهُ * وَفَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى * إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَى * وَإِنَّ لَنَا لَلْإِسْرَى * **Onun için kim (elinde bulunandan) verir, Allah'a karşı gelmekten sakınır ve en güzel sözü (kelime-i tevhidi) tasdik ederse, biz onu en kolay olana kolayca iletiriz. Fakat, kim cimrilik eder, kendini Allah'a muhtaç görmez ve en güzel sözü (kelime-i tevhidi) yalanlarsa biz de onu en zor olana kolayca iletiriz. Cehenneme yuvarlandığı zaman, malı ona fayda vermez. Şüphesiz bize düşen sadece doğru yolu göstermektir. Şüphesiz ahiret de dünya da bizimdir.**” [Leyl-5-13]

3- Sonuç olarak soru soran kişinin dikkatini şuna çekmek istiyorum; bir Müslüman, İslam akidesine yani, Allah’a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, ahiret gününe, kaza ve kadere, onun hayrına ve şerrine, Allah Subhanehu’nun Kitabı’nda geçtiği gibi iman etmelidir: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ يَأْتِهَا الدِّينَ آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ يَأْتِهَا الدِّينَ **Ey iman edenler! Allah’a, Peygamberine, Peygamberine indirdiği Kitab’a ve daha önce indirdiği kitaba iman (da sebat) ediniz. Kim Allah’ı, meleklerini, kitaplarını, peygamberlerini ve kıyamet gününü inkâr ederse tam manasıyla sapıtmıştır.**” [Nisa-136] Ayrıca Buhari’nin Ebi Hureyra’dan tahrir ettiği ve Müslim’in de Abdullah İbn Ömer’den tahrir ettiği Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in hadisinde geçtiği gibi iman etmelidir. Müslim’in lafzı şöyledir: Abdullah İbn-u Ömer, babam Ömer İbn Hattab bana şöyle tahdis etti: Bir gün Allah’ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in huzurunda bulunduğumuz sırada, elbisesi beyaz mı beyaz, saçları siyah mı siyah, yoldan gelmiş bir hali olmayan ve içimizden kimsenin tanımadığı bir adam çıkageldi. Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in yanına sokuldu, önüne oturdu, dizlerini onun dizlerine dayadı, ellerini (kendi) dizlerinin üstüne koydu ve ey Muhammed bana İslam’dan haber ver dedi: Allah’ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle dedi: **الإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا** **İslam, Allah’tan başka ilah olmadığına, Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in O’nun elçisi olduğuna şehâdet etmen, namaz kılman, zekât vermen, Ramazan orucu tutman, gücün yettiği takdirde Beytullah’a haccetmendir.**” (Adam) dedi ki: Doğru söyledin. Biz hem sorup hem de söyleneni tasdik etmesine hayret ettik. Sonra (adam) şöyle dedi: Bana imandan haber ver. (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle dedi: **أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ** **Allah’a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, ahiret gününe inanmandır. Kadere yani hayır ve şerrin Allah’tan olduğuna da inanmandır.**” (Adam) dedi ki: doğru söyledin. (Sonra adam) şöyle dedi: Bana ihsandan haber ver. (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle dedi: **أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ** **(İhsan), sanki gözlerinle görüyormuşsun gibi Allah’a ibadet etmendir. Sen O’nu görmesen de O seni görüyor....**” Dedi ki: sonra (adam) çıktı gitti. Ben epeyce bir müddet kaldım. Sonra (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) bana şöyle dedi: **يَا عُمَرُ أَتَدْرِي مَنْ السَّائِلُ؟** **Ey Ömer, soru soranın kim olduğunu biliyor musun?”** Dedim ki: Allah ve Rasulü daha iyi bilir. (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) dedi ki: **فَإِنَّهُ جِبْرِيلُ أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ** **O Cebrail’di. Size dininizi öğretmeye geldi.**”

En son olarak; Allah Subhanehu’dan, soru soran kişiye Allah Subhanehu ve Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem’e itaat ederek geçireceği güzel bir hayat nasip etmesini temenni ediyorum. Böylece her iki dünyada da kurtuluşa ermiş olur. Büyük kurtuluş işte budur.

Kardeşiniz
Ata İbn Halil Ebu Raşta

H. 03 Şaban 1438
M. 30/04/2017

Cevaba, emirin aşağıdaki web sitesinden bağlanabilirsiniz:

<http://archive.hizb-ut-tahrir.info/arabic/index.php/HTAmeer/QAsingle/3797/>